

Ne dam ti jutro

Ne dam ti riječ
koju ćutim.
Ubili su mi svaku
koju kazah.

Ne dam ti jutro nečije,
Uzeli su mi svako koje sanjah.
Ne dam ti san
koji me voli.
Probudili su svakog
ko se nada.

13.03.2009.

Vrijeme

Gomila nejasnih slika,
tišina i škripanje pera,
to li je vrijeme
prijatelj zaborava!

Vremenom vrijeme
postaje važno,
kad zaželiš da ga nema,
da ne teče.

Vremenom vrijeme
samo u sebi nestaje.

Vremenom vrijeme
počne da ćuti.

Kažu da će reći,
a ono nikada
ništa da kaže...

Sve prođe

Prođe noć,
prođe dan,
prođu dragi,
prođu nedragi.
Prođe sve
jednom
kao što je i došlo.

Radost

Donijela je radost
u svom glasu.
Duša je pjevala
prvi put.
Mirisala je
na ženu
koje nema.
Odnijela je radost
da se ne zaboravi.

Noć

Duga je noć,
nečujna, bez koraka.
Noć daleka,
tuđa, bez osjećaja.
Duga je noć,
preduga bez šapata!
Noć nečija,
strana bez imena.
Duga je noć,
daleka, bez adrese
za pisma nekome.
Duga je noć,
za pjesmu nekome!

Ime

Od svih tih nesanica i
glupih nježnosti
ostane neko ime.

Ime nečije
kojim druge zoveš
u inat zaboravu.

Od svih imena
voliš neko ime
koje ne da mira.

Pišeš pjesmu
nekom sa imenom,
koje tajno šapućeš.

Ime neko ne voliš
jer ga nosi neko
koga si volio.

Ime ti ne da
da postaneš čovjek.

Odrasti

Rekla je odrasti
konju zadrti.
Rekla je prestani
magarče glupi.
Rekla je ne shvataš
da hoću da me
neko voli!
Rekla je odrasti
da saznaš ko si.

Nema te

Sada te ne čekam
više.

Sada te ne želim
manje.

Sada se ne radujem
nekome.

Sada sam svoj
pomalo.

Jezero

Obiđosmo jezero
tvoje iz mog sna.
U bijelom bila si
golih nogu.
Na izvoru nekom
lice tvoje mi se čini
da se smije.
Kad god neka
žena prođe.
Čudan je izvor
i bakina kuća,
žed̄ na izvoru
i naša bespuća.
Priča o jezeru
tvom, mnogima znana,
umalo da postane
moja java.

Nasmiješi se

Ponekad kažem
nasmiješi se,
laži me ponovo.
Ponekad kažem
vrati se
probudi me ponovo.
Ponekad kažem
sjećam se
ubićeš me ponovo.
Ponekad ćutim
ne brini se
nećeš me čuti.
Ponekad kažem
nasmiješi se
i živim ponovo.
Ponekad
nasmiješi se
radosti ponovo.

Reći ću

Reći ću
životu svašta.
Zbog
besanih noći.
Zbog
dugog ćutanja.
Zbog
prokletog lutanja.

Nemoj

Nemoj
riječ neku,
nemoj
riječ nijednu,
nemoj
riječ zašto,
nemoj ništa
ako voliš.

Tajna

Tajna neka
drevna.
U oku tvom
se krije.
Tajna noć
neka
mjesecu se
smije.
Tajna neka
drevna,
u snu mom
počiva.
Tajna neka
drevna,
u oku tvom
spava.
Tajna koja
ne da mira.

Pišem

Pišem nešto
Bezvrjedno,
malo,
za duge noći.
Sanjam nešto
čarobno,
veliko,
za male ljude.
Pišem sebi
zadrto
stalno
za drugi život.
Pišem, neću
uporno
za jedno jutro
dajem život
tebi.

Vjetar

Moj vjetar,
kiši tvojoj ne da,
da urla ulicama grada!
Pitomo ćutim
poražen nepostojanjem
za drago biće.
Vjetar ću
nazvati tvojim imenom.
Da me nosi
tamo gdje ti nijesi htjela.
Vjetar
tjera kiše
duge nepresušne.
Ja sam njegov drug
kada
tvoje lice spava.

Pjesnici

Ta prokleta vrsta,
što voli melodiju
koju ona ne čuje!
Ta prokleta vrsta,
što voli riječ
u koju niko ne vjeruje!
Ta prokleta vrsta,
što voli iluziju
s kojom drugi ne žive!
Ta prokleta vrsta,
što voli kosmos
u kojem je drugima hladno!
Ta prokleta vrsta,
što voli rođenje
sa kojim se umire!
Ta prokleta vrsta,
što voli plamen
koji ne grije!

Prestajem

Prestajem da tražim,
prestajem da tražim
gradove i sela
u kojima se lagodnije živi.
Prestajem da tražim,
prestajem da tražim
rijeku i šumu
u kojima se stvarnije sanja.
Prestajem da tražim,
prestajem da tražim
osmijeh i ime
u kojima se skriveno živi.
Prestajem da tražim,
Noć i dan
U kojima se potpuno biva...

Nema te

Nema te,
slučajna ženo
ni u snu kao nekad.

Nema te,
boginjo lova
ni u javi kao nekad.

Nema te,
skitnice stara
ni u noći da skitamo.

Nema te,
prohujala godino
ni danju da pijemo.

Nema te,
pametna ludo
ni jutrom kao nekad.

Nema te,
izgubljena pjesmo
ni sada kada ćutim.

Molitva

Molim svevišnjeg Boga
da mi milošću
puteve obasja!

Molim svevišnjeg Boga
da mi oprost
grijehe moje!

Molim svevišnjeg Boga
da me ojača
u ljubavi beskrajnoj.

Molim svevišnjeg Boga
da nam podari
čudesne svjetove rajske.

Molim svevišnjeg Boga
da oprost čovjeku malom
taštinu Zemnu.

Molim svevišnjeg Boga
da usliši molitvu
moju!

Nijesi rekla

Nijesi rekla, doviđenja
strancu nijemom.

Nijesi okrenula glavu
čovjeku nekom.

Nijesi nikada ništa
rekla meni.

Nijesi rekla, nikada
ljudi se ne vraćaju.

Nijesi rekla upamti
laži se vole.

Nijesi rekla, zaboravi
sve što liči na mene.

Nijesi rekla, spavaćeš
snom pravednika.

Tebi

Tebi ne krijem
besanu noć.
Tebi ne želim
zlu kob.
Tebi ne kažem
sudba je glupa.
Tebi ne lažem
život ne boli.
Tebi ne pišem
posljednju pjesmu.
Tebi dajem
sebe,
kojeg nema.

Dani

Dani dugi,
dosadni, sivi.
Čekanju kraja
nikako nema.
Dani glupi,
jednolični, česti.
Dani moji
sa jutrom radosnim,
patetika neka
u malom stanu
tako ti živim
u sjećanju samo
dani i noći
ubijaju mučki
ostatke života bijednog.

1.2.-24.4.2009.

Drugi neko

Drugi neko
za mene sanja.
Drugi neko
iz mene se smije.
Drugi neko
za mene piše.
Drugi neko
za mene diše.
Drugi neko
čuje daljine.
Drugi neko
za mene umire.

Trideset peta

Trideset peta,
prijatelji
pjesme,
hartija i pero.
Trideset peta
obećanja,
nadanje u san.
Trideset peta
nikada više
ponovo.
Trideset peta
u potrazi za
pjesnikom,
za dobrovoljno
laganje života.

Odlazi

Nemam
ništa bitno
da ti kažem!

Odlazi
nesanico,
neka te pjesma nosi
daleko od mog
ostarjelog čela!

Odlazi
nenadano srećo,
lice je tvoje
utvara što se smije!

Odlazi
iluzijo spokoja
ruka je tvoja
vatra bez žara!
Odlazi.

U jednom danu

U jednom danu
život se desi.
U jednom danu
čovjek se smije.
U jednom danu
drugih nema.
U jednom danu
prvi korak.
U jednom danu
ostari noć.
U jednom danu
miriše jutro.
U jednom danu
progleda oko.
U jednom danu
vino opija.

San

Zaboravljeni život
došao je sinoć
u pohode meni.

Drevni zapis,
pisalo je tamo
u priči skrivenoj.
Plutala je boca
sa pismom
koje luta.

Zaboravljeni san
došao je sinoć
u pohode meni.

San I

Peta strana
na kompasu
ode nekuda.
Zaborav,
sjećanje služi
da pisma
brode nekud.

20.05.2009.

Ne

Nauči da kažeš
ne
lažnim prorocima,
slatkorječivim pokajnicama,
tuđim ljubavnicama,
milokrvnim skitarama
pijanicama što lijepo pričaju!
Bježi od nenadane
riječi
koja melemu liči!
Nauči da kažeš
ne
lažnim spasiteljima
koji te uče kako
treba!
Razlikuj miris
dobre duše,
od zadaha
đavola sakrivenog
u odeždi anđela.
Nauči da kažeš
ne
ljudima

koji će moći
da se tobom nahrane!
Nauči da kažeš
ne
svakoj laži
koja te grli
kao otrovna zmija!
Nauči da kažeš
ne
neiskrenoj duši
tvojoj ili bilo
čijoj!
Nauči da kažeš
ne
neistini i
lažnim sudijama!

Pismo

Jedno pismo
poslato davno
zapečaćeno
u smiraju dana,
luta tražeći
nečije ruke!

Spazi ga usnulo oko
nečije.
Moje su ruke
tražile pero
onog dana
kada je nestao svijet.

Jedno pismo
poslato davno,
pročitano
u osvitu zore
oku tvom se
radovalo!

Smijeh

Čujem smijeh
Kako mi se smije.
Čujem smijeh
kako ti se krije.
Čujem smijeh
Kako mi se ne da.
Čujem smijeh
Kako mi se nada.
Čujem smijeh
Kako mi se smije.
Čujem smijeh
Kako nam se smiješi.
Čujem smijeh
Kako mi se prikrada.
Čujem smijeh
Čini mi se sada.

Tebi

Tebi sam pisao,
tebe sam sanjao.
Tebi sam pričao,
tebe sam čekao,
Tebi sam ćutao
tebe sam tražio.
Tebi sam vjerovao
tebe sam izdao.
Tebi sam niko
tebe sam ubio.
Sebi sam neko
tebe sam sreo.
Tebi ću pisati,
tebe sam budio.
Tebi ću reći
tebe sam volio!

Pješčanik

Pješčanik za
uporne sate.
Pješčanik za
duge šutnje.
Pješčanik za
dječaka mog.
Pješčanik za
umornog mene.
Pješčanik za
duge zime.
Pješčanik za
oproštaj danu.
Pješčanik za
smiraj duše.
Pješčanik za
pomen lutanju.
Pješčanik za
osmjeh dajem.
Pješčanik
mira ne da!

U prolazu

U prolazu nekako
sve se desi!
U prolazu se neko voli.
U prolazu se neko želi.
U prolazu se život zbiva.
U prolazu se miriše cvijet.
U prolazu se vidi nebo.
U prolazu se na život navikneš!
U prolazu su putnici
koji negdje idu.
U prolazu si vidio
oko neke žene.
U prolazu si pomislio
neka voli mene.
U prolazu si maštaču,
sebe u ogledalu viđao.
U prolazu si i sada
dok pišeš i kad čitaš.
U prolazu si pisao
dok su drugi spavali.
U prolazu se i krivo kleo
nikada više!

Idi

Idi nemani
što se skrivaš
od dana.
Bježi ponoćna brigo
što se smiješ
kao ona.
Idi daleko,
utvaro moja
od srca!
Idi nekuda
budalo mala
daleko od života!
Idi živote
prevaro stara
daleko nek' te žive!

Njen osmjeħ

Smijala se drugačije
od drugih djevojaka.
Nije mi dala osmjeħ
da mu se radujem.
Ukrao sam ga sa njenog lica
i evo od tada nosim ga na svom.
Žene me prepoznaju često
prema ukradenom osmjeħu!
Njen osmjeħ ode nekuda,
kažu sretali su ga daleko
kako usamljen luta.
Dugo nijesam vjerovao sebi
da je njen osmjeħ mene rodio.
Ponavljao sam jedne noći
neke zaboravljene riječi.
Jedna se izgovarala sa
osmjeħ,
znao sam
koji!

Piskaralo

Da budeš piskaralo

što ljubav ne živi.

Da budeš piskaralo

što sreću ne kuša.

Da budeš piskaralo

što pjesme piše.

Da budeš piskaralo

što noću bdije.

Da budeš piskaralo,

drugo za tebe nije!

Nedjelja

Nedjeljom samo se ćuti.
Nedjeljom samo se piše.
Nedjeljom samo se ćita.
Nedjeljom samo se kaŹe.
Nedjeljom mene traŹe,
neke stare pjesme
i ulice da se bune
protiv zaborava!

Pismo bratu

Pismo počinje sa
najdraži brate,
uvijek čekam
tvoje da dođe,
neko pismo drago
nevješto napisano.
Pisma su dragi brate
naša jedina veza!
Čvrsta, ona davna
iz priče kad smo bili mali.
Naša mala nevaljalstva
ne daju se životu da ih proguta!
Pismo počinje sa
najdraži brate,
pitam se često
da nije život preko puta!
Da nije tamo u ulici
nekoj u kojoj smo
zaboravili da rastemo
nekada!

Izvinite

Izvinite slučajni prolaznici,
što vas ne viđoh neki dan.
Izvinite daleki gradovi
što vas se ne sjetih dugo.
Izvinite stari mostovi
što me ne gledate odavno.
Izvinite drugovi klovnovi
što vam ne dam osmjeh.
Izvinite drage dame
što se ne dam kupiti
frazama!
Izvinite drage dame
što sam želio samo
riječ tihu.
Izvinite dragi ljudi
što nijesam želio biti
neko drugi.
Izvinite neki drugi
što nijesam umio
da lažem.
Izvinite
ako ne umijem da kažem.

Kaži mi

Kaži mi jutro
kad sve ćuti.
Kaži mi sunce
kada je svuda mrak.
Kaži mi radost
kada je nigdje nema.
Kaži mi vjera kad
svetogrđe zavlada.
Kaži mi nikada
kad zaborav dođe.
Kaži mi pjesmu
kad usahne život.
Kaži mi dosta nečeg
kad ničeg nema.
Kaži mi kraj
kad nešto počne.
Kaži mi ljubav kad
zaboraviš riječi.

Dječak

Ja sam dječak
što vjetrenjače juri.
Sanjar uzaludni.
Ja sam dječak
što livade sanja i
otac dječaka
što ne zna da piše.
Ja sam dječak
za inat,
da mi kažu odrasti.
Ja sam isti onaj
koga si nekada voljela.

Slika

Gledam neku daljinu,
jedna slika me doziva.
Brinem neku brigu,
jedna žena me neće.
Čitam neku bajku,
jedna vila me voli.
Gledam neku sliku,
jedna čežnja me zove.
Slikam neki život,
jedna boja mi se skriva.
Slika je slika,
istina je živa.
Život u oku počiva.

Prozor

Prozor je stvaran
jer ga ima!
Prozor je divan
jer svjetlost prima!
Prozor je na zidu
a istina u vidu.
Prozor je kad ti treba
za umorne oči,
između dva stiha!
Prozor je običan,
a u njemu slika
neobična i tvoja.
Prozor je za pjesmu
tu da te gleda.
Prozor je da se vidi i
nešto iza.

Izbavljenje

Izbaviše me danas
andeoska neka bića!
Izbaviše me danas
nadanja neka draga!
Izbaviše me danas
jutra neka radosna!
Izbaviše me danas
božanske neke ruke!
Izbaviše me danas
poetski neki horizonti!
Izbaviše me danas
sjećanja neka drevna!
Izbaviše me danas
poljupci neke žene!
Izbaviše me danas
pupoljci nekog života!
Izbaviše me danas!

Neko

Neko piše pjesmu
jednu zaboravljenu.
Neko sluti život
neki drugačiji.
Neko sanja ruke
nečije nježnije.
Neko voli zoru
neku crveniju.
Neko traži riječ
neku čarobnu.
Neko luta gradom
nekim
tražeći te!

Čežnja

Ti si moj
neostvareni život!
Ti si moja
nenapisana knjiga!
Ti si moja
purpurna ptica!
Ti si moja
daleka zemlja!
Ti si moj
nesagrađeni zamak!
Ti si moj
izmišljeni svijet!
Ti si moja
voljena tuga!
Ti si moja
ostavljena djevojčica!
Ti si moje
izgubljeno blago!
Ti si moja
čežnja za suncem!

Otišla je

Otišla je
sa godinom koju sam volio.
Otišla je
sa kišom koju je voljela.
Otišla je
sa jutrom koje sam sanjao.
Otišla je
sa okom boje mora.
Otišla je
sa mirisom tridesetih.
Otišla je
ne okrenuvši se.

Obećanje

Obećaj nebo
neko plavo,
očima nečijim
koje vole!

Obećaj dan
neki obični,
ljudima nekim
koji ga traže!

Obećaj zaborav,
neki brižan,
godinama nekim
koje te vole!

Obećaj zagrljaj,
neki tajni,
rukama nekim
koje se traže!

Obećaj pjesmu,
neku svoju
srcima nekim koja žive!
Obećaj sebe drugima.

Dan

Dan je u meni,
kada se život probudi.

Dan je u tebi,
kada mi se jutrom smiješiš.

Dan je u meni,
kada mi se s tobom glupira.

Dan je u tebi,
kada mi snove dodiruješ.

Dan je u priči,
koja život ispisuje!

Dan je u meni,
kada mi se sjetom javiš.

Dan je u tebi,
kada me zorom dozivaš.

Grad

Gradom se ide
korakom lakim.
Gradom se žuri
susretu dragom.
Gradom se pjevuši
veselo i tiho.
Gradom se zovu
dragi ljudi.
Gradom se boje
spomenari žuti.
Gradom se zeza
crtež jednog Grofa.
Gradom se pišu
slova jedne knjige.
Gradom se ćuti
i nećije lice traži!!!

Zaborav

Zaboravio sam
sjenke brda,
koje su se kupale
u ogledalu Boke.
Zaboravio sam
nadimke drage,
koji su se rađali
između toplih ruku.
Zaboravio sam
ponoćni šapat,
u koji si me umotavala
u treptaju zvijezde.
Zaboravio sam
prkosni pogled,
sa kojim si me ispratila
u rađanju života.
Zaboravio sam
melodiju slova,
sa kojima sam pisao tvoje ime
u izdaji srca.
Zaboravio sam
dječački pozdrav,
koji sam slao pticama

između planina i neba.
Zaboravio sam
priču o kristalu,
kojim si mi nacrtala život
u izletu mladosti.
Zaboravio sam
mjestu draga,
kojima smo dali imena
u poplavi želja.
Zaboravio sam
radosne dane,
koji su bili naši
u melodiji srca.
Zaboravio sam
daleka mora,
koja su bila ogromna i plava
u godinama dugim.

Mostovi

Svjedoci zalutalih
i namjernika,
veze različitih
i sličnih.
Obrisi zamišljenih
i stvarnih.
Mostovi duhovi kameni
i naši.
Mostovi nečiji
i ničiji.
Koraci dugi
i spori.
Mostovi na rijeci
našoj.
Mostovi stihovi
i priče.
Mostovi su
varka
nad prazninom!

Od rođenja

Od dana kada se rodiš
i čuješ daljine.

Od dana kada se rodiš
i ugledaš svijet.

Od dana kada se rodiš
ka nespokoju brodiš.

Uspavanika

Najljepša pjesma
u dalekoj noći,
i ruka meka kao perje.
Najljepša pjesma
u nevinoj duši
i život dalek kao Sunce.
Najljepša pjesma
u samoći nijemoj
i jutro kao obećanje.
Najljepša pjesma
u nemirnoj noći
i dan kao pobjeda!

Neću

Neću pjesme
da pišem,
izdale su me
riječi!
Neću trenutke
da pamtim,
trebao mi je
život!
Neću zore
da čekam,
lagale su me
vile!
Neću, neću
da kažem,
pobjegle su
riječi!
Neću uzletom
da padam,
grijale su me
ruke!

Danas slučajno

Danas slučajno
te sretoh
sa leptirom u kosi.
Danas slučajno
te sretoh
na domaku grada.
Danas slučajno
te sretoh
na izmaku stiha.
Danas slučajno
te sretoh
sa mirisom ljeta.
Danas slučajno
te volim,
sa radošću dječaka.
Danas slučajno
te molim,
sa tišinom svemira.
Danas slučajno,
nemoj da odeš.

Briga

Brigo moja,
moje su pjesme
tvoja svanuća.
Brigo moja,
tvoji su dani
moja bespuća.
Brigo moja,
moje su rime
tvoja utočišta.
Brigo moja,
tvoje su oči
moja rajska polja.
Brigo moja,
njene su riječi
tvoja ćutnja.
Brigo moja,
tvoje su pjesme
daleka slutnja.

Dolazak

U tihoj noći
nečijeg Jula.
Pod plaštom
zvjezdano^g svoda.
Osjećam dodir
andeoskog lica
i suze radosti!
Život je
dolazak
vječnosti same.
U tihoj noći
nečijeg bola.
Pod plaštom
zvjezdano^g svoda,
ljubiće te usne
neke žene,
ne mareći
za krivudava slova.
Dolazak klovna
za osmjeh spasa!

Traženje

Tražim plavo nebo
u beskrajnu dana.
Tražim tople oči
u nemiru noći.
Tražim tvoje ruke
u treptaju priviđenja.
Tražim zaboravljenu riječ
u kutiji za pisanje.
Tražim nešto drugo
u obilju praznine.
Tražim naše sunce
u melodiji dana.
Tražim izgubljene dane
u slovima koja ćute.

Knjiga

Želim da te
grle ruke jedne knjige,
zelene i čedne kao oči!
Želim da te
nose vjetrovi jednog života,
topli i laki kao dah.
Želim da budeš knjiga
lutajuća koja se piše,
a ne čita!
Želim da ti ćutim
kada mi pričaš,
svi smo nečija knjiga!
Želim da pišem
kada odlaze ptice
u pijesku zaborava!
Želim da knjiga luta
grdeći zaljubljene ljude,
neka se grle duše,
pjesma će da bude!

Zagrljaj

Kada pomisliš
da ti treba
nečiji zagrljaj.
Kada te samoće
jedino vole.
Zagrli sunce, drveće i ptice
samo je zora tvoja sestra!
Kada ti treba neko,
potraži ga u sebi,
na raskršćima ne stoji niko!
Kada ti trebam ja,
pogledaj nebo
i sanjaj zagrljaj!

Iluzija

Iluzija je varka,
kada ugledaš more
u oku neke žene!
Iluzija je miris,
kada sanjaš sliku
iz bajke neke duše!
Iluzija je spokoj,
kada dodirneš ruke
u slučajnosti dana!
Iluzija je pjesma,
kada dodiruješ nebo
u odajama patnje!
Iluzija je laž,
kada sve začuti
u djetinjstvu tvom!
Iluzija je riječ,
kada je zaželiš
u godinama poznim!

Doviđenja

Doviđenja dragi
klovnovi,
noćobdije,
mostovi,
gradovi,
pjesnici,
prolaznici
i daleki predjeli!
Doviđenja
s pjesmama nenapisanim,
radosno ljubim ruku
jedne žene!
Doviđenja
usne sa slašću zrele breskve.
Budim se u zagrljaju
vječnog života!
Doviđenja,
vratiću se uskoro,
da ništa ne kažem.

Neko drugi

Neko drugi
u oku tvome
spava.
Neko drugi
u jutru mom
biva.
Neko drugi
u priči našoj ćuti.
Neko drugi
u ogledalu sada!

U ljušturi

Zatvoren si
u ljušturi oraha,
htio bi biti
od olova teži,
ti si lakši od praha,
iz kore se ne bježi!
Pokušavaj,
nećeš uspjeti!

Buđenje

Probudile su se
usnule daljine
u naručju kristalnog jutra!
Probudila se
neizgovorena riječ
u pregršti izgubljenih metafora!
Probudio se
zaleđeni dodir
u gnijezdu plave ptice!
Probudilo se
zaboravljeno carstvo
u potoku iskonske riječi!
Probudilo se
usnulo buđenje
u susretu skitajućih zvijezda!

Onako

Kada se zapitaš
„kako i zašto
živiš ovako?”

Kada se zapitaš
„kuda i kome
hitaš toliko?”

Kada te pitaju
„mora li i
dokle tako?”

Osmjehom kaži,
i živi se onako!

Zagrli stihom
i diši polako!

Kada se zapitaš
„šta i kome
znači ovako?”

Korakom ćutnje
živi onako!

Dragim

Dragim ljudima,
dragim jutrima,
dragim rukama,
dragim skitarama,
dragim mostovima,
dragim ulicama,
dragim pejzažima,
voljenim srcima,
i čežnjivim očima,
pišem pjesme
mog imena,
da mirišu ljubičice u krajičku
lica!
Dragim ženama
i aprilskim zvijezdama,
posvetili su moje ime
davni proroci,
da ga sakriju od olujne noći.
Dragim slovom u kiši dozivaju
dragim jutrima
sunce te radošću doziva.

Rodendani

Rodendani su
dani, kada
sa prozora grlimo sunce.

Rodendani su
dani, kada
sa planina slušamo vjetrove.

Rodendani su
dani, kada
se zajedno smiješ.
Rodendani su
dani, kada
znaš da si nekome
nešto.
Rodendan je
dan, kada
naučiš da koračaš sam.
Rodendan je
radost u
nevinom oku dječaka.
Rodendan je
cvijet u

malenom vrtu tvom.
Rođendan je
jedro u
dalekom moru mom.
Rođendan je
bajka u
čarobnom zamku srca.
Rođendan je
dan,
kada si ti tu.
Rođendan je
kada se neko rodi.
Pjesma je
korak ka slobodi!
Rođendan je
susret starca i dječaka
na galiji kojoj
si ti dala ime.

Plavo

Plavom ću
bojiti godine
pozne.

Plavom ću
voljeti nebo
naše.

Plavom ću
nazvati korak
laki.

Plavom ću
uspavati ptice
male.

Plavom ću
obojiti prozore
grada.

Plavom ću
buđenju zoru
darivati!

O autoru:

VESELIN GARDAŠEVIĆ je rođen 16. juna 1974. godine u Nikšiću. Osnovnu i srednju školu završio je u Nikšiću. Diplomirao je na Fakultetu za Pomorstvo u Kotoru, na odsjeku za menadžment 2001. godine. Zvanje magistra ekonomskih nauka, stekao je 2008. godine na Ekonomskom Fakultetu Univerziteta Crne Gore u Podgorici iz oblasti Psihologija potrošača. Pisao je za časopise *Index*, *Zid* i *Turizam*. Od 2005. godine do 2007. godine radio je kao novinar i član uređivačkog kolegijuma časopisa *Agrokultura* i *Glas Nikšića* u izdanju nevladine organizacije „Agro Grupa“, iz Nikšića. Koautor je knjiga „Nikšić Grad koji volim“, i „Upoznajmo Evropu“. Osnivač je i vlasnik agencije za marketing i izdavaštvo „Magellan“ iz Nikšića. Zbirka poezije „Nema te“ pokušaj je autora da ostvari jedan od snova iz srednjoškolskog perioda i podari čitaocima, znanim i neznanim prijateljima i ljubavima svoje poetske opservacije svijeta koji ga ispunjava i okružuje.

Za Veselina Gardaševića poezija je magični i mukotrpan put do suštine ljudske istine, koja se podjednako sakriva u artistskom izmaštavanju i svijetu biografskih i društvenih činjenica.

SADRŽAJ

<i>Ne dam ti jutro</i>	9
<i>Vrijeme</i>	10
<i>Sve prođe</i>	11
<i>Radost</i>	12
<i>Noć</i>	13
<i>Ime</i>	14
<i>Odrasti</i>	15
<i>Nema te</i>	16
<i>Jezero</i>	17
<i>Nasmiješi se</i>	18
<i>Reći ću</i>	19
<i>Nemoj</i>	20
<i>Tajna</i>	21
<i>Pišem</i>	22
<i>Vjetar</i>	23
<i>Pjesnici</i>	24
<i>Prestajem</i>	25
<i>Nema te</i>	26
<i>Molitva</i>	27
<i>Nijesi rekla</i>	28
<i>Tebi</i>	29
<i>Dani</i>	30
<i>Drugi neko</i>	31

<i>Trideset peta</i>	32
<i>Odlazi</i>	33
<i>U jednom danu</i>	34
<i>San</i>	35
<i>San I</i>	36
<i>Ne</i>	37
<i>Pismo</i>	39
<i>Smijeh</i>	40
<i>Tebi</i>	41
<i>Pješčanik</i>	42
<i>U prolazu</i>	43
<i>Idi</i>	44
<i>Njen osmjeh</i>	45
<i>Piskaralo</i>	46
<i>Nedjelja</i>	47
<i>Pismo bratu</i>	48
<i>Izvinite</i>	49
<i>Kaži mi</i>	50
<i>Dječak</i>	51
<i>Slika</i>	52
<i>Prozor</i>	53
<i>Izbavljenje</i>	54
<i>Neko</i>	55
<i>Čežnja</i>	56
<i>Otišla je</i>	57

<i>Obećanje</i>	58
<i>Dan</i>	59
<i>Grad</i>	60
<i>Zaborav</i>	61
<i>Mostovi</i>	63
<i>Od rođenja</i>	64
<i>Uspavanka</i>	65
<i>Neću</i>	66
<i>Danas slučajno</i>	67
<i>Briga</i>	68
<i>Dolazak</i>	69
<i>Traženje</i>	70
<i>Knjiga</i>	71
<i>Zagrljaj</i>	72
<i>Iluzija</i>	73
<i>Doviđenja</i>	74
<i>Neko drugi</i>	75
<i>U ljušturi</i>	76
<i>Buđenje</i>	77
<i>Onako</i>	78
<i>Dragim</i>	79
<i>Rodendani</i>	80
<i>Plavo</i>	82
<i>O autoru</i>	83

CIP- Каталогизација у публикацији
Централна народна библиотека Црне Горе,
Цетиње
821.163.4-1
ГАРДАШЕВИЋ, Веселин
Nema te / Veselin Gardašević. – Nikšić : Magellan,
2009 (Beograd : Štamparija
Studio N).
- 87 str. ; 18 cm
Tiraž 500. – Osvrt na poeziju Veselina Gardaševića
/ Ana Todorović-Radetić: str. 5-8.
– O autoru: str. 83-84.
ISBN 978-9940-9239-0-7
COBISS.CG-ID 14477328